

Poznań, 6 czerwca 2025 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Kaliszu**

ul. Częstochowska 12
62-800 Kalisz

za pośrednictwem

**Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin
Wielkopolski**

ul. Stary Rynek 11
63-720 Koźmin Wlkp.

nr sprawy: GK 6220.11.2024

Skarżący:

**Gospodarstwo Rolne PARTNER s.c.
Emil Derda, Paulina Derda, Ryszard Derda**
ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego 26,
62-400 Słupca

Adres

do korespondencji: EKOVIĄ Maciej Bober
ul. Mahoniowa 11/1
62-090 Rokietnica

Organ prowadzący sprawę:

**Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin
Wielkopolski**
ul. Stary Rynek 11
63-720 Koźmin Wlkp.

ODWOŁANIE

**OD DECYZJI BURMISTRZA MIASTA I GMINY KOŹMIN WIELKOPOLSKI
z 26 maja 2025 r., znak GK 6220.11.2024**

**odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację
przedsięwzięcia, polegającego na budowie
biometanowni rolniczej wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą
niezbędną infrastrukturą
techniczną i towarzyszącą na działkach nr 41/1, 41/2, 41/3, 41/4, 41/5 arkusz mapy 1,
obręb Góreczki.**

Ja niżej podpisany Maciej Bober, działając na podstawie pełnomocnictwa do reprezentowania Gospodarstwa Rolnego PARTNER s.c. Emil Derda, Paulina Derda, Ryszard Derda ul. Rotmistrza Witolda Pileckiego 26, 62-400 Słupca oraz art. 127, art. 138 §1 pkt 2 i art. 138 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 527 t.j.) – dalej ustawa k.p.a., **składam odwołanie** od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski z 26 maja 2025 r., znak GK 6220.11.2024, odmawiającej określenia

środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, polegającego na budowie biometanowni rolniczej wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną i towarzyszącą na działkach nr 41/1, 41/2, 41/3, 41/4, 41/5 arkusz mapy 1, obręb Góreczki., **wnosząc:**

- 1) o uchylenie w całości zaskarżonego rozstrzygnięcia,

lub
- 2) o uchylenie w całości zaskarżonego rozstrzygnięcia i orzeczenie przez Organ II instancji, co do istoty spraw, tj. wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego o stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na podstawie art. 84 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) – dalej ustawa o.o.ś.,
- 3) o stwierdzenie rażącego naruszenia prawa przez Organ I instancji.

Zaskarżonej decyzji zarzucam:

- 1) Naruszenie art. 6 ustawy k.p.a. – poprzez:
 - a) rażące naruszenie zasady legalności w wyniku zaniechania ustalenia prawidłowych norm prawnych dla potrzeb rozstrzygnięcia przez Organ I instancji,
 - b) rażąco błędne stosowanie przepisów prawa materialnego oraz przepisów prawa procesowego przy rozpoznawaniu i rozstrzygnięciu sprawy.
- 2) Naruszenie art. 8 § 1 i 2 ustawy k.p.a. – poprzez:
 - a) rażące naruszenie zasady pogłębiania zaufania do władzy publicznej poprzez niezachowanie zasady proporcjonalności oraz bezstronności,
 - b) odstąpienie bez uzasadnionej przyczyny od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.
- 3) Naruszenie art. 7 ustawy k.p.a. – poprzez:
 - a) rażące zaniechanie przez Organ I instancji podejmowania jakichkolwiek czynności mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego, naruszenie zasady prawdy obiektywnej.
- 4) Naruszenie art. 77 § 1 ustawy k.p.a. w związku z art. 80 ustawy k.p.a. – poprzez:

- a) rażące zaniechania dotyczące niepodejmowania czynności w zakresie zbierania materiału dowodowego skutkujące wadliwą oceną stanu faktycznego i prawnego sprawy,
- b) błędy dotyczące rozpatrywania materiału dowodowego, w efekcie czego Organ I instancji rażąco przekroczył granicę swobodnej oceny dowodów,
- c) rażące naruszenie prawa dotyczące pominięcia przez Organ I instancji pisma procesowego przedłożonego w sprawie przez Wnioskodawcę oraz w efekcie nie uwzględnienie istotnego dla sprawy materiału (odpowiedź na petycję mieszkańców Pogorzałki Wielkie oraz Maksymilianów).

5. Naruszenie art. 107 ustawy k.p.a. – poprzez:

- a) rażące uchybienia w uzasadnieniu faktycznym wydanej decyzji administracyjnej, polegające na pominięciu materiału dowodowego oraz wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, a którym odmówił mocy dowodowej,
- b) rażące naruszenie art. 107 ust. 2 ustawy k.p.a., w związku z art. 82 ust. 3 lub 84 ust. 2 ustawy o.o.ś. poprzez pominięcie przez Organ I instancji obligatoryjnego elementu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. załącznika stanowiącego charakterystykę przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski decyzją z 26 maja 2025 r., znak GK 6220.11.2024 odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, polegającego na budowie biometanowni rolniczej wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną i towarzyszącą na działkach nr 41/1, 41/2, 41/3, 41/4, 41/5 arkusz mapy 1, obręb Góreczki.

Wnioskiem z 18.11.2024 r. zwrócono się do Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. Obwieszczeniem z 10.12.2024 r., znak: GK 6220.11.2024 Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski poinformował o wszczęciu postępowania administracyjnego. W toku postępowania na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy o.o.ś., w dniu 19 grudnia 2024 r. Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich o wyrażenie opinii w przedmiocie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z 20.12.2024 r. pełnomocnik Wnioskodawcy przedłożył wypisy z ewidencji gruntów dla powiatu gostyńskiego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowieniem z dnia 10 stycznia 2025 r., znak: WOO-IV.4220.1670.2024.DG.1, wyraził opinię o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biometanowni rolniczej wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną i towarzyszącą na działkach nr 41/1, 41/2, 41/3, 41/4, 41/5 arkusz mapy 1, obręb Góreczki.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu opinią z dnia 8 stycznia 2025 r., znak: PZ.ZZŚ.4901.562.2024.MS.1 nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biometanowni rolniczej wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną i towarzyszącą na działkach nr 41/1, 41/2, 41/3, 41/4, 41/5 arkusz mapy 1, obręb Góreczki.

Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w Krotoszynie pismem z 13.01.2025 r., znak: ON-NS.9011.1.303.2024 wezwał do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia. Pismem z 27.01.2025 r. pełnomocnik Wnioskodawcy przedłożył stosowne wyjaśnienia. Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w Krotoszynie opinią z dnia 13 lutego 2025 r., znak: ONNS.9011.1.303.2024 wyraził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biometanowni rolniczej wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną i towarzyszącą na działkach nr 41/1, 41/2, 41/3, 41/4, 41/5 arkusz mapy 1, obręb Góreczki.

Obwieszczeniem z dnia 13 marca 2025 r. Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wlkp. powiadomił strony zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o możliwości zapoznania się z materiałami sprawy z możliwością wypowiedzenia się w przedmiotowej sprawie w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. W wyznaczonym terminie tj. w dniu 31 marca 2025 r. do Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski wpłynęła petycja w sprawie sprzeciwu wobec budowy biometanowni rolniczej, złożona przez Pana Leszka Wawrzyniaka – sołtysa sołectwa Pogorzałki Wielkie wraz z podpisami mieszkańców wsi Pogorzałki Wielkie oraz Maksymilianów.

Pismem z 23.04.2025 r. pełnomocnik Wnioskodawcy przedłożył Burmistrzowi Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski pismo będące odpowiedzią na złożoną petycję.

Pismem z 28.04.2025 r., znak: OSO.152.1.2025 Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski odpowiedział Panu Leszkowi Wawrzyniakowi na złożoną petycję.

Decyzją z 26 maja 2025 r., znak GK 6220.11.2024 Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odnosząc się do przedstawionych na wstępie zarzutów, należy podkreślić następujące fakty:

Ad 1.

Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wlkp. wydał niniejszą decyzję administracyjną na podstawie następujących przepisów: art. 104 ustawy k.p.a., w związku z art. 71, ust. 1 i 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy o.o.ś., a także § 3 ust. 1 pkt 37 lit. d, § 3 ust. 1 pkt 47 lit. d, § 3 ust.

1 pkt 54 lit. b, § 3 ust. 1 pkt 82 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Istotnym dla sprawy jest fakt, że ww. przepisy prawa procesowego i materialnego nie stanowią podstawy prawnej do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Wskazać należy, że brak jest podstaw materialnoprawnych do wydania rozstrzygnięcia o przytoczonej powyżej treści, tj. odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań, w związku z czym Organ I instancji rażąco naruszył zasadę legalności wyrażoną w art. 6 ustawy k.p.a. w wyniku zaniechania ustalenia prawidłowych norm prawnych. Nadmienić również należy, że działanie Organów administracji publicznej, na podstawie i w granicach prawa jest również jedną z fundamentalnych norm konstytucyjnych wyrażonych w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Istotnym dla sprawy jest fakt, że przedmiotowe postępowanie administracyjne zostawało zainicjowane w celu określenia, czy dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, konieczne jest stwierdzenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Na powyższym etapie tzw. screeningu, Organ rozpatrujący wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, może jedynie wydać dwa rodzaje rozstrzygnięć, tj. stwierdzić obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 63 ust. 1 ustawy o.o.ś.) lub od niego odstąpić (art. 84 ust. 1 ustawy o.o.ś.). Jedyne przesłanki do odmowy przez Organ zgody na realizację przedsięwzięcia, zachodzą w sytuacjach opisanych m.in. w art. 81 ustawy o.o.ś., tj. niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy o.o.ś.); brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę, jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy o.o.ś.); wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy braku przesłanek, o których mowa w art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy o.o.ś.) oraz wykazanie możliwości spowodowania nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza przy braku przesłanek, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (art. 81 ust. 3 ustawy o.o.ś.). Przesłankami takimi mogą być również inne okoliczności, ale muszą one wynikać z konkretnych uregulowań prawnych lub faktycznych. Bez wątpienia należą do nich np. bezwzględne zakazy dotyczące obszarowych form ochrony przyrody, zakazy lub ograniczenia dotyczące stref ochronnych ujęć wód, zakazy dotyczące lokalizacji składowisk odpadów czy elektrowni wiatrowych, zakazy i ograniczenia dotyczące parków kulturowych, czy ograniczenia dotyczące obiektów wpisanych na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO oraz inne uwarunkowania powodujące sprzeczność przedsięwzięcia z aktami prawa miejscowego.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Poznaniu z 18 października 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 752/17: „Przesłanki wydania decyzji negatywnej, tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zatem nastąpić w przypadku wystąpienia

sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa. Podstawę taką może również stanowić wynikająca z art. 81 ust. 1 o.o.ś. odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę”. Ponad powyższe, zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z 7 lutego 2023 r., sygn. akt IV SA/Wa 1786/22 określając warunki realizacji przedsięwzięcia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy więc przede wszystkim **z badać dopuszczalność realizacji przedsięwzięcia, a w tym celu niezbędne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko**: „Należy mieć na uwadze, że u podstaw wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia mogącego zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, musi leżeć założenie, że z punktu widzenia ochrony środowiska inwestycja objęta wnioskiem jest w ogóle dopuszczalna (art. 81 ustawy o.o.ś.). O dopuszczalności tej decyduje nie tylko raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, ale także uregulowania zawarte w innych obowiązujących powszechnie aktach prawnych, które w niektórych przypadkach zakazują lokalizacji pewnych inwestycji na terenach objętych szczególną ochroną ze względu na zachowanie jakości zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego”. Biorąc powyższe pod uwagę oraz przywołując wcześniej normę prawną, zawartą w art. 81 ustawy o.o.ś., jedynie po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko przy zaistnieniu cytowanych wyżej przesłanek, Organ może odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia.

Reasumując, Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski wydając decyzję o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań działań bez podstawy prawnej, czyli poza granicami prawa, czym rażąco naruszył dyspozycję art. 6 ustawy k.p.a.

Ad 2.

Organ I instancji pod wpływem uwag złożonych przez strony postępowania (petycja mieszkańców) powziął „wątpliwości dotyczące wpływu inwestycji na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi” (strona nr 3 akapit drugi decyzji) oraz dokonując analizy zgromadzonych dokumentów w sprawie uznał, że „nie jest w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy realizacja planowanego przedsięwzięcia, nie będzie powodowała uciążliwości rozumianej w szerszym aspekcie, niż tylko środowiskowym, dla okolicznych gruntów i ich właścicieli” (strona nr 3 akapit trzeci decyzji) wskazując tym samym na rzekome przestanki stanowiące podstawę do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Zdaniem wnioskodawcy argumenty stojące za decyzją Organu I instancji wymienione w przedmiotowej decyzji administracyjnej, naruszają zasadę pogłębiania zaufania do władzy publicznej poprzez niezachowanie zasady proporcjonalności oraz bezstronności, a wydanie decyzji odmownej, zamiast np. nałożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla omawianego przedsięwzięcia, stanowi odstępienie bez uzasadnionej przyczyny od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Pamiętać trzeba bowiem, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma charakteru uznaniowego tzn.: „Stosownie do art. 71 ust. 1 o.o.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania dla realizacji konkretnego przedsięwzięcia. Nie jest ona decyzją uznaniową. Oznacza to, iż organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy

i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełnił wymagania określone przepisami ustawy” (wyrok WSA w Poznaniu z 18 października 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 752/17).

Ad 3, 4 i 5.

Organ I instancji odmawiając określenia środowiskowych uwarunkowań, naruszył zasadę praworządności wyrażoną w art. 7 k.p.a., obligującą organ do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Należy wskazać, że Burmistrz Miasta i Gminy Koźmin Wlkp., oprócz uwzględnienia ogólnych obaw wyrażonych przez strony postępowania w tzw. petycji mieszkańców, całkowicie zignorował materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym również opinie Organów wpadkowych (RDOŚ, Wody Polskie, Sanepid). Powyższe znajduje odzwierciedlenie w lakonicznym uzasadnieniu przedmiotowej decyzji administracyjnej o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ I instancji naruszył tym samym także art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 80 k.p.a., jako że nie wypełnił obowiązku zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego w trakcie postępowania dowodowego, a ocena dowodów już zgromadzonych (ustaleń Organu) była całkowicie dowolna, a nie swobodna tzn. nie była oparta na jakichkolwiek przesłankach merytorycznych. Powyższe naruszenia przepisów postępowania należy ocenić jako mające istotne znaczenie dla wyniku sprawy. Niewyjaśnienie wszystkich okoliczności mających istotne znaczenie w sprawie narusza bowiem podstawowe zasady postępowania administracyjnego (wyrok WSA z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt I SA/Wa 611/10, LEX nr 750872).

Niniejsza decyzja administracyjna została wydana z naruszeniem koniecznego do wyjaśnienia zakresu sprawy, poprzez niezebranie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, co ma istotny wpływ również na jej rozstrzygnięcie. Omawiane rozstrzygnięcie narusza brzmienie art. 107 § 3 ustawy k.p.a., co znalazło odzwierciedlenie w treści zaskarżonej decyzji poprzez brak wskazania faktów (a nie wątpliwości), które Organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Należy również wskazać na brak prawidłowego uzasadnienia prawnego, tj. niewskazania podstawy prawnej wydania przedmiotowej decyzji oraz jego uzasadnienia.

Powyższe błędy proceduralne wskazują jednoznacznie, że zachowanie Organu miało charakter rutynowy bez uwzględnienia specyfiki rozpoznawanej sprawy. Taka postawa Organu już sama w sobie może stanowić podstawę do wyeliminowania kwestionowanych rozstrzygnięć z obrotu prawnego. Każde rozstrzygnięcie Organu winno być zindywidualizowane, a jego uzasadnienie musi odpowiadać obowiązującym standardom, których prawidłowość zastosowania przez Organ odwoławczy powinna być szczególnie mocno egzekwowana.

Z kolei w odniesieniu do zarzutów zawartych w decyzji odmownej Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski odnoszących się do przedłożonej dokumentacji, należy zauważyć, iż w przedłożonej dokumentacji szczegółowo opisano zakres planowanego przedsięwzięcia, jego parametry techniczne oraz projektowane obiekty. Zawarto w niej wszystkie elementy wymagane dla dokumentacji służącej do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Co więcej, dokumentacja wykracza poza wymagania określone w art. 62a ustawy o.o.ś., zawierając analizy oddziaływania na klimat akustyczny oraz

jakość powietrza. Analizy te jednoznacznie potwierdzają, że przedsięwzięcie nie spowoduje naruszenia standardów jakości środowiska i stanowią wiarygodny materiał dowodowy dla organu. Należy przy tym zaznaczyć, że w przypadku wątpliwości co do wielkości oddziaływania przedsięwzięcia organ – zgodnie z art. 50 k.p.a. – może, a nawet powinien, przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, w tym wezwać stronę do złożenia wyjaśnień, czego w niniejszym przypadku nie uczynił.

Jednocześnie podkreślić należy, że na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wymagane dysponowanie konkretnymi modelami maszyn i urządzeń tworzących instalację ani posiadanie dokumentów od ich producentów czy dystrybutorów. Wymagane jest jedynie przedstawienie danych niezbędnych do oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co zostało spełnione w przedłożonej dokumentacji. Mimo tego do dokumentacji dołączono konkretną specyfikację urządzenia odpylającego spaliny kotła (Załącznik 13 do KIP).

W odniesieniu do zarzutów zawartych w decyzji odmownej:

- 1) Na stronie nr 3 akapit drugi decyzji podano: *„W przedłożonej dokumentacji nie wykazano jednoznacznie skuteczności planowanych środków ograniczających emisję odorów. Inwestor zadeklarował zastosowanie rozwiązań hermetycznych i filtracyjnych, lecz nie przedstawił ani charakterystyki technicznej tych systemów, ani danych potwierdzających ich efektywność w warunkach ciągłej eksploatacji. Ponadto w KIP nie zawarto informacji o planowanym monitoringu emisji zapachów ani mechanizmach kontroli ich uciążliwości”*.

Należy zauważyć, że głównym procesem produkcyjnym w planowanej instalacji biometanowni jest fermentacja beztlenowa. Utrzymanie stałych warunków beztlenowych jest konieczne dla właściwego przebiegu procesu i wymaga przede wszystkim zapewnienia szczelności obiektów (komór), w których prowadzony jest proces biologiczny. Wynika z tego, że sama technologia prowadzenia procesu musi odbywać się w sposób hermetyczny, bo w przeciwnym wypadku proces po prostu nie będzie zachodził. Kwestię emisji odorów przeanalizowano w przedłożonej dokumentacji m.in. w Załączniku nr 11 do Karty informacyjnej przedsięwzięcia. W podrozdziale 1.1.8 Załącznika 11 do KIP podano, że w trakcie użytkowania przedsięwzięcia będą stosowane substraty charakteryzujące się typowym zapachem, tj. gnojowica, pomiot kurzy, obornik oraz kiszonka kukurydzy. Wszelkie te substraty będą transportowane na teren biometanowni za pomocą specjalistycznego sprzętu transportującego. Pojazdy będą spełniać wszelkie standardy jakościowe i techniczne do przewożenia tego typu substratów z zapewnieniem całościowego zabezpieczenia i szczelnego przykrycia przewożonych materiałów. Hermetyczność transportowania substratów zapewnia wyeliminowanie emisji przykrych zapachów do środowiska. W czasie transportu nie ma możliwości wystąpienia przypadkowego wycieku bądź ulatniania się substancji odorowych.

Przyjęta do biometanowni gnojowica będzie przechowywana w szczelnych zbiornikach oraz będzie wprowadzana do procesu fermentacji jedynie za pomocą szczelnych połączeń (gnojowica będzie wpompowywana do zbiornika fermentacyjnego). Dzięki ww. rozwiązaniom

emisja zapachów typowych z procesu przechowywania gnojowicy zostanie całkowicie wyeliminowana.

Wszelkie substraty stałe (pomiot kurzy, obornik, kiszonka) będą magazynowane z zastosowaniem przykrycia folią lub w foliowych rękawach magazynowych. W związku z tym pozwoli to na organicznie emisji odorów. Emisja substancji zapachowych może mieć miejsce jedynie, kiedy surowce będą odkrywane na czas pobrania surowca do procesu technologicznego (emisja niezorganizowana). Zaznacza się, że jest to emisja pomijalna.

Stała emisja związków złowonnych (w tym przypadku amoniaku) następować może jedynie z hali przygotowania substratów. Zgodnie z przedstawionymi w opracowaniu obliczeniami najwyższe ze stężeń maksymalnych amoniaku z przygotowywania kiszonki i słomy wynosi poniżej 10% wartości odniesienia. Maksymalne stężenia amoniaku na granicy zakładu wynoszą około $6,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$, a średnioroczne $0,114 \mu\text{g}/\text{m}^3$, próg wyczuwalności zapachowej dla amoniaku to około $3,68 \text{ mg}/\text{m}^3$ (za CIOP-PIB, Złowne gazy w środowisku, doc. dr hab. Zbigniew Makles dr inż. Magdalena Galwas-Zakrzewska), wobec czego stężenia na granicy zakładu wynoszą o wiele poniżej progu wyczuwalności, stąd nie przewiduje się oddziaływania inwestycji na jakość zapachową środowiska, a zwłaszcza oddziaływania na tereny zabudowane.

Masa pofermentacyjna powstała po produkcji biogazu będzie poddawana separacji na frakcję ciekłą oraz stałą. Frakcja stała będzie przekazywana do magazynu wyciśniętego pofermentu, a frakcja płynna kierowana będzie do szczelnych zbiorników produktów pofermentacyjnych przykrytych folią, część z frakcji płynnej będzie zawracana szczelnymi rurociągami do procesu. Wobec czego nie przewiduje się emisji z magazynowania pofermentu.

Zaznacza się również, że sam proces produkcji biogazu w komorach fermentacyjnych nie będzie źródłem emisji odorów, gdyż w jego efekcie powstaje cenny biogaz, zbierany pod szczelną kopułą. Gaz ten jest odsiarczany i podawany w części na kogeneratory, a w części podawany jest na technologię oczyszczania.

Biorąc pod uwagę powyższe fakty oddziaływanie przedsięwzięcia na jakość zapachową powietrza będzie niewielkie, krótkotrwałe i sporadyczne (chwilowe).

Powyższe wnioski są zgodne z „Kodeksem przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” opracowanym przez Departament Ochrony Powietrza i Klimatu Ministerstwa Środowiska w 2016 r., gdzie podano, że właściwie zaprojektowana, zrealizowana i eksploatowana biogazownia rolnicza nie stanowi zagrożenia dla środowiska. Odpowiednie zaprojektowanie i wykonanie takiej instalacji oraz prowadzenie procesu w sposób hermetyczny eliminuje emisję substancji odorowych do środowiska.

W odniesieniu do filtracji, to do dokumentacji dołączono konkretną specyfikację urządzenia odpylającego spaliny kotła (Załącznik 13 do KIP).

Kwestie monitoringu emisji zapachów poruszono w podrozdziale 1.1.9 Załącznika 11 do KIP, gdzie wskazano, że dla kogeneratorów i kotłów biomasowych mogą być wymagane pomiary okresowe, ale ich konieczność będzie określona w decyzjach eksploatacyjnych w zakresie powietrza atmosferycznego.

Jednocześnie należy zauważyć, że w uwagi na specyfikę zastosowanej technologii, której istotą jest zapewnienie hermetyczności procesu, oczywiste jest, że projektowana instalacja będzie wyposażona w szereg elementów kontrolnych monitorujących szczelność na różnych etapach procesu – od momentu rozpoczęcia aż do zakończenia cyklu

technologicznego. Mimo to organ nie wezwał wnioskodawcy do uzupełnienia informacji w tym zakresie, a tym samym nie dał wnioskodawcy możliwości przedstawienia wyjaśnień, ani sobie szansy na rozwianie ewentualnych wątpliwości, co stoi także w sprzeczności z zasadą pogłębiania zaufania obywatela do organów administracji.

- 2) Na stronie nr 3 akapit drugi decyzji podano: *„Kolejną istotną wątpliwość budzi intensyfikacja ruchu pojazdów związanych z transportem substratów, pofermentu, paliwa oraz LNG. Planowane jest nawet do 222 przejazdów dziennie, w tym ciężkimi zestawami. Taki wzrost natężenia ruchu – szczególnie na drogach gminnych o ograniczonej nośności i przebiegających przez obszary zabudowane – stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników drogi oraz może przyczynić się do szybkiej degradacji infrastruktury. Brakuje w dokumentacji analizy wpływu na przepustowość dróg, poziom bezpieczeństwa, a także wpływu hałasu komunikacyjnego na mieszkańców.”*

Należy zauważyć, że mimo braku takiego obowiązku, w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia zawarto analizę oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia, obejmującą również wpływ pojazdów związanych z jego funkcjonowaniem. Wykazano, że przedsięwzięcie nie spowoduje naruszenia akustycznych standardów jakości środowiska.

W odniesieniu do ruchu pojazdów dojeżdżających do przedsięwzięcia, to kwestię tę można rozpatrywać w kategorii oddziaływania pośredniego, jako dodatkowe obciążenie układu drogowego pojazdami związanymi z planowanym przedsięwzięciem. Należy jednak zauważyć, że droga dojazdowa do przedmiotowego przedsięwzięcia jest drogą publiczną, po której poruszać się mogą wszystkie pojazdy dopuszczone do ruchu drogowego, a jej utrzymanie w odpowiedniej kondycji technicznej oraz odpowiedzialność za jej oddziaływanie na środowisko leży w gestii zarządcy drogi.

- 3) Na stronie nr 3 akapit drugi decyzji podano: *„Ponadto inwestor nie odniósł się szczegółowo do oddziaływań skumulowanych z innymi przedsięwzięciami funkcjonującymi lub planowanymi w regionie, co uniemożliwia pełną ocenę ryzyka środowiskowego.”*

Kwestię oddziaływań skumulowanych przeanalizowano w rozdziale nr 15 Karty informacyjnej przedsięwzięcia. Zidentyfikowano inne podmioty prowadzące działalność przemysłową w sąsiedztwie przedmiotowego przedsięwzięcia. Dodatkowo uzyskano z gminy Koźmin Wielkopolski i Borek Wielkopolski informacje na temat przedsięwzięć planowanych w promieniu 1000 m od przedmiotowego przedsięwzięcia (Załącznik 2 i 3 do KIP). Uzyskane informacje uwzględniono w dalszej analizie oddziaływań skumulowanych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne wnoszę jak na wstępie.

Otrzymują:

- 1) Adresat.
- 2) Aa.

 EKO V I A
Maciej Bober
ul. Mahoniowa 11/1, 62-090 Rokietnica
NIP 8133368097 REGON 525470311
tel. 604 629 869
www.ekovia.pl ekovia@ekovia.pl

Maciej Bober